

Predmet: Podujevo II (Đukić Željko i dr.)
Broj predmeta: K.V. br. 04/2008

Glavni pretres: 16. 06. 2009.

Izveštaj: Nataša Kandić punomoćnica žrtava

Završna reč advokata Miroslava Perkovića, branioca optuženog Dragana Medića

Branilac optuženog Dragana Medića je istakao da javni tužilac u svojoj završnoj reči prejudicira odluku suda, a optužene tretira kao već osuđene i za dela za koja nisu optuženi. Optužnica je apstraktna, a optuženi su dovedeni u poziciju da dokazuju da nisu krivi za delo koje im se stavlja na teret. Tužilaštvo nije ispoštovalo zakonsku obavezu da optuženima, već na prvom saslušanju predoči sve dokaze na osnovu kojih ih optužuje i omogući im da se na iste izjasne. U završnoj reči zemenika tužioca nema činjenične i pravne analize optužbe i izvedenih dokaza.

Najvažniji materijalni dokaz Zpaisnik sa uviđaja i veštačenje čaura pronađenih na licu mesta potvrđuju da su hici ispaljeni iz tri oružja. Pravnosnažno je odlučeno da je iz jednog oružja pucao osuđeni Saša Cvjetan. Iz iskaza svedoka P1 i oštećenih, nedvosmisleno je da je iz drugog oružja pucao plavi pripadnik Škorpiona koji je ubio Shefkatu Bugujevci, a u ovom postupku treba utvrditi ko je pucao iz trećeg oružja. Više lica za koja postoje indicije da su pucala i to svedok P1 i lice koje se sa Sašom Cvjetanom vraćalo u dvorište i možda pucalo, nepoznati pripadnici SAJ-a i PJP-a, nisu optuženi u svom postupku. Iskaz svedoka P1 je, u najvažnijim detaljima, kontradiktoran, nedorečen i nepouzdani i na njemu se ne može zasnivati sudska odluka. Taj svedok zapravo nije video koja je od 6-7 osoba, za koje on tvrdi da su bile ispred grupe civila, pucala. Iskaz tog svedoka protivrečan je iskazima oštećenih. Ozbiljnom analazom zapisnika o prepoznavanju zaključuje se da oštećeni, osobu za koju se veruje da je optuženi Dragan Medić, pozicioniraju na drugom mestu, a ne ispred grupe koja je pucala u njih. Sud je učinio propust što prepoznavanje oštećenih nije rađeno i u odnosu na svedoka P1.

Ni jedan od izvedenih dokaza ne utvrđuje pouzdano da je optuženi Dragan Medić učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela na načina na koji to tvrdi optužnica, pa stoga predlaže da se u odnosu na ovog optuženog doneše oslobođajuća presuda.

Završna reč advokata Zvonka Radovanovića, branioca optuženog Željka Đukića

Branilac optuženog Željka Đukića osporava pravnu kvalifikaciju i činjenično stanje navedeno u optužnici i smatra da izvedenim dokazima u ovom postupku nije na nesumnjiv način dokazano da je optuženi Željko Đukić izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret. Zamenik tužioca u svojoj završnoj reči nije dao činjeničnu i pravnu analizu izvedenih dokaza.

Iskaz svedoka P1 je nejasan i nepouzdani posebno kada je u pitanju negov opis uloge optuženog Željka Đukića. Iskaz tog svedoka sporan je iz razloga jer je, u najbitnijim detaljima, u koliziji sa izjavama oštećenih. Ti detalji su opis situacije izvođenja i vraćanja civila u dvorište, lišenja života Shefkate Bogujevci i trenutak i način kako je na oštećene pucano. Pravosnažna presuda kojom je osuđen Saša Cvjetan ni na koji način ne upućuje na okrivljenog Željka Đukića, kao izvršioca dela, niti ga osuđeni Cvjetan označava kao takvog. Krivica optuženog Đukića nije dokazana ni prepoznavanjem optuženih od strane oštećenih. Oštećeni nisu ni sa minimalnom mogućnošću ukazali da tog optuženog kao izvršioca dela.

Skoro svi ostali saslušani svedoci su u svojim iskazima izdvajali optuženog Đukića i tvrdili da on nije izvršilac ovog krivičnog dela. Ti svedoci su takođe govorili o tome da je optuženi Đukić jedini pripadnik Škorpiona koji je tokom vožnje iz Podujeva/Podujevë iskazao svoje nezadovoljstvo onim što se tamo desilo.

Stoga što ni jednim od izvedenih dokaza nije utvrđeno da je optuženi Željko Đukić izvršio krivično delo, predlaže da se taj optuženi oslobođe optužbe.

Završna reč advokata Saše Petrovića, branioca optuženog Miodraga Šolaje

Branilac optuženog Miodraga Šolaje ističe da nisu dokazani činjenični i pravni navodi dati u optužnici javnog tužilaštva za ratne zločine. Tvrdi da je taj optuženi nevin. Smatra da i nakon dve godine vođenja ovog postupka, dokazni postupak ostao nepotpun i da se nije saznao mnogo više od onoga što se znalo nakon suđenja Saši Cvjetanu. Jedini materijalni dokazi koji postoje su veštačenje veštaka balističara, kojim je utvrđeno da je pucano iz tri komada oružja i zapisnik sa uviđaja. Ti dokazi ni na koji način ne govore o krivičnoj odgovornosti bilo koga pa ni ovde optuženih.

U nedostatku čvrstih dokaza za krivičnu odgovornost optuženog Miodraga Šolaje tužilaštvo je poseglo sa lažnim svedočenjem svedoka *P1*. Svedočenje tog svedoka je toliko kontradiktorno, nepotpuno i nelogično da nikako ne može predstavljati dokaz na kome bi sud zasnovao svoju odluku. Iskaz tog svedoka je u suprotnosti sa izkazima svih oslatih svedoka bivših pripadnika jednice Škorpioni, ostalim svedocima i izkazima oštećenih. Jedino taj svedok za optuženog Šolaju kaže da je sa vodom Zorana Vukšića ostao u Podujevu/Podujevë i nakon povratka se hvalio da je kod ubijene žene pronašao novac. Oštećeni u postupku prepoznavanja nisu nedvosmisleno prepoznali optuženog Miodraga Šolaju. Odbrana ovog optuženog je uskraćena zbog toga što u svojstvu svedoka nije saslušan Rajko Olujić i drugi svedoci koji nisu bili saslušani ni u postupku protiv Saše Cvjetana.

Predlaže da optuženi Miodrag Šolaja bude oslobođen odgovornosti za krivično delo za koje se tereti.

Završna reč advokata Đure Dragića, branioca optuženog Dragana Borojevića

Branilac je izrazio duboko negovanje zbog počinjenog zločina koji je predmet optužbe i saučešće sa žrtvama i oštećenima.

Prigovara na navode iz završne reči zamenika javnog tužioca koji se odnose na kriminalni karakter dobrovoljačke jedinica Škorpioni. Po njemu, većina pripadnika te jedinice, poštano je branila srpski narod.

Smatra da optužnica ne zadovoljava ni najniže stručne kriterijume, da u njoj nisu navedeni mesto, vreme, učesnici, ni okolnosti događaja koji se karakteriše kao krivično delo. Smatra da ne postoji dovoljno dokaza da bi bilo ko mogao biti osuđen za ono što je opisano u optužnici. Presuda se ne može zasnivati na svedočenju svedoka Gorana Stoparića. Dokazano da je taj svedok svoj iskaz dao zbog merijalne koristi koju je od toga stekao. Presuda ne može biti zasnovana ni na iskazu svedoka *P1* jer on takvim iskazom štiti sebe od krivične odgovornosti. Iskaz svedoka *P1* je nekonzistentan, kontardiktoran i iskonstruisan. Taj svedok nije dao tačan opis lica za koje tvrdi da je bio optuženi Dragan Borojević.

Treba poći od činjenice utvrđene veštačenjem veštaka balističke struke kojim je utvrđeno da su projektili kojima su ubijeni civili ispaljeni iz tri oružja. S obzirom da je već dokazano koja su ta tri oružja, mogućnost da su ovde optuženi pucali je isključena.

Ni jedno od oštećene dece nije prepoznalo optuženog Borojevića kao nekog ko je bio u stroju ispred njih i ko je na njih pucao.

Iz razloga što u postupku nije, sa dovoljno kvalitetnih dokaza, dokazano da je optuženi Dragan Borojević bio na mestu gde se zločin dogodio, niti je dokazano da je pucao, predlaže da taj optuženi bude oslobođen od optužbe i da se u odnosu na njega ukine pritvor.

Završna reč optuženog Željka Đukića

Istiće da ni na koji način nije učestvovao u izvršenju krivičnog dela koje mu se stavlja na teret. Presuda u postupku protiv Saše Cvjetana, koju tužilac koristi kao dokaz, njega ni na koji način ne pominje u vezi sa ovim zločinom. Iskaz svedoka *P1* ne može biti korišćen kao dokaz protiv njega jer je jasno da je dat iz osvetljubivih namera. Predlaže da sud posebno razmotri motive koji svedoka *P1* navode da svedoči na način na koji to čini. Tužilac je, uz lažno svedočenje svedoka *P1* potpuno izvrnuo okolnost da je on jedini od svih pripadnika *Škorpiona*, javno pokazao negodovanje zbog izvršenog zločina. Naime, svedok *P1* lažno tvrdi da je on kada je govorio o tom zločinu bio ciničan i neiskren. Netačnost tvrdnji ovog svedoka dokazuje i analizom skice lica mesta koju je sačinio taj svedok, a koja se ne slaže sa slikom lica mesta koja je uzeta iz snimka inrevija koji je za BBC dala oštećena Saranda Bogujevc. Mišljenje da ovaj svedok ne govori istinu iznela je i punomoćnica oštećenih. Ovaj svedok je više puta ponovio da nije video ko je pucao, već da je samo iza sebe čuo pucnjavu, što ne može biti validan dokaz za osudu, jer se ne zna ko je zaista pucao.

Tvrdnja zamenika tužioca izneta u završnoj reči da su *Škorpioni* svojim delovanjem osramotili srpski narod odraz je nemoći tužioca da zaista dokaže krivicu optuženih da su učinili krivično delo koje im stavlja na teret.

Istiće da ni jedno od četvoro dece koja su preživela masakar njega nije prepoznalo kao učesnika događaja u kome su ubijeni članovi njihovih porodica. Da se nalazio na mestu ubistva, zbog njegove izrazito upečatljive spoljašnosti, deca bi ga sigurno zapamtila.

Posebno je važno to što svi ostali saslušani svedoci pripadnici *Škorpiona*, tvrde da on nije učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela i da se u tom trenutku nalazio na drugom mestu. Pri tome je irelevantno to što svi oni tvrde da je bio na različitim mestima. Svi oni, takođe, spominju da je jedino on, tokom vožnje iz Podujeva/Podujevë, izrazio negodovanje zbog toga što se taj zločin desio i da je pri tom bio ozbiljan i ljut. Svedok Goran Stoparić je potvrdio njegov navod da je zapravo on tražio da se civili puste.

Pridružuje se reči svog branioca i ukazuje da bi u odnosu na njega jedina pravedna sudska odluka bila oslobađajuća presuda.

Optuženi Dragan Medić koji se brani čutanjem, ističe da se slaže sa završnom reči svog branioca i odbija da iznese završnu reč.